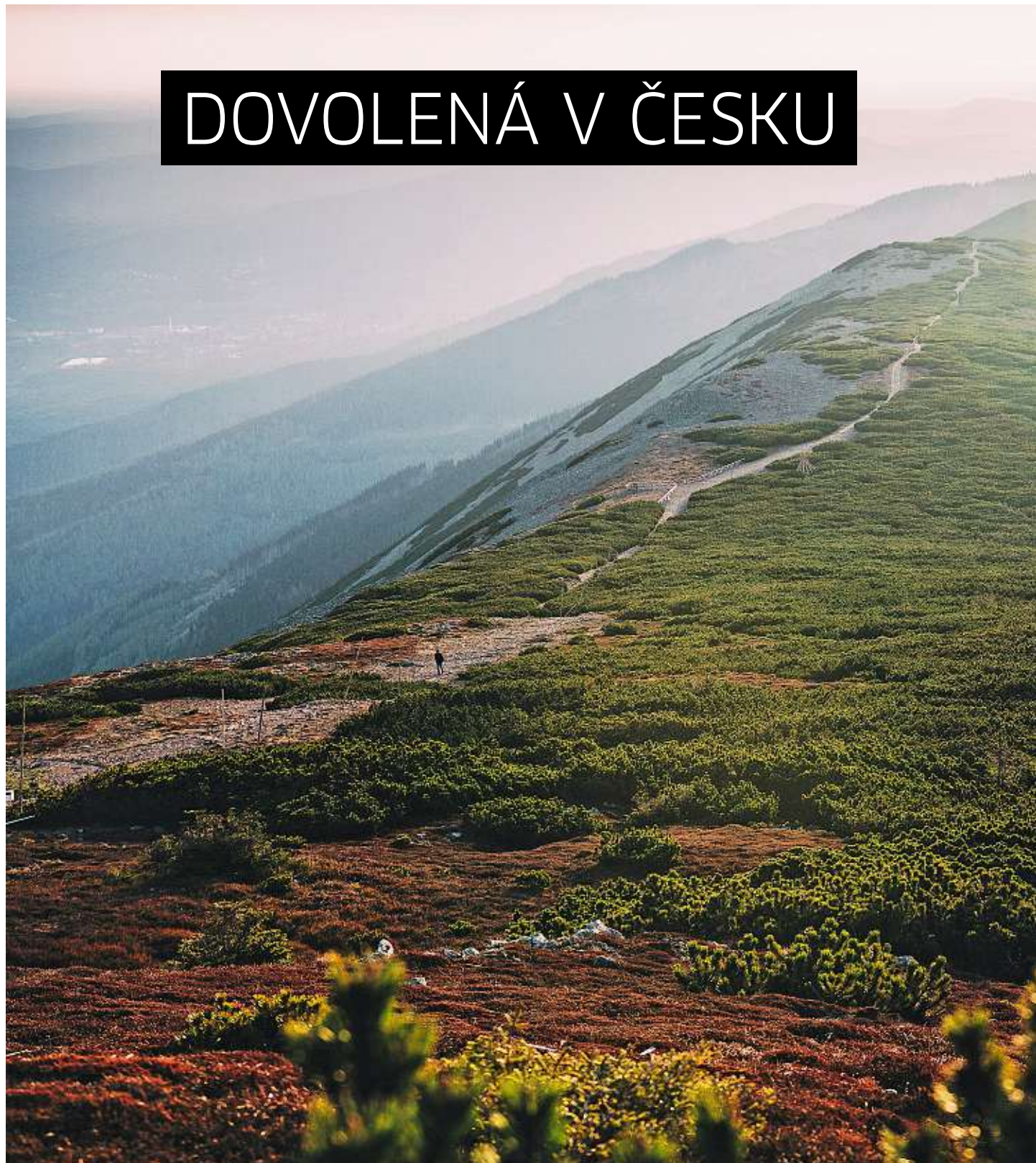

DOVOLENÁ V ČESKU

Bez davů

Sedm míst, kde si užijete krásné léto

Glamping

Luxusní kempování v korunách stromů i na safari

Vyzkoušeno

Hotely a penziony, kde vám snesou modré z nebe

VAŠE JISTOTA PRO LETOŠNÍ DOVOLENOU

TERMÍN LEHCE PŘIZPŮBÍTE SITUACI.

PRAHA • BRNO • MARIÁNSKÉ LÁZNĚ • SPIČÁK • HARRACHOV
ŠPINDLERŮV MLÝN • JINDŘICHŮV HRADEC • MILOVY

www.orea.cz

OBSAH

04-11

Bez davů

Blanský les, Tepelská vrchovina nebo Broumovsko. Tipy na méně známá místa, kam v létě na dovolenou bez davů lidí.

16-20

Rakousko v Česku

Vybrali jsme osvědčené horské chaty, komorní rodinné penziony i luxusní pěťihvězdičkové hotely v Česku, kde najdete „rakouskou kvalitu“. Tedy kde nabízejí dobré ubytování za rozumné peníze, kvalitní kuchyni a hlavně skvělý servis a vstřícný přístup. Jsou to místa, jež si nehrají cenou na něco lepšího, než ve skutečnosti jsou, a kde nelitujete zaplacených peněz.

24-26

Glamping

V tuzemsku vyrůstají stany s koupelnami a kuchyňkami i chaty s wellness a často mají vyprodáno i na rok dopředu.

EDITORIAL

Tomáš Wehle

editor speciálních příloh

Ta scéna z filmu Vesničko má středisková bere u srdce. Kamera snímá pomalu ubíhající krajinu a do toho hrají Čechy krásné, Čechy mé. „Alpy tě ohromí, Karle, ale tohle, to tě dojme. Jen se na to podívej. Vidiš to? To není země, to je zahrádka,“ říká doktor Skruzný v podání Rudolfa Hrušínského svému psovi.

Obraz z oblíbeného Menzelova snímku se mi vybaví skoro pokaždé, když se toulám po Česku. Už nějakých 20 let jezdíme s kamarády v létě na čundr. Vybereme kraj, který chceme poznat, sbalíme si batoh a vydáme se vlakem na cestu. Spíme po širákem, na louce nebo v lese, a když prší, schováme se pod nějaký skalní převis, přístřešek, ale klidně i na autobusovou zastávku. Celý ten podnik je genderově hodně nevyvážený, chodí jen pánové, zato ale mohou bez uzardění klít, pít o trochu víc, plácát nesmysly, nevědět, kde večer skončíme nebo kterým spojem se vrátíme domů.

Zpočátku jsme vyráželi na týden, někdy i na kole, a tak jsme projeli Šumavu, Krušné hory i ty Orlické, objeli jižní Čechy nebo Vysočinu, prošli Český ráj i Beskydy. S tím, jak vztahy vážněly a přibývalo závazků, sňatků a dětí, se náš společný čas zúžil na víkend, tudíž i objevovaná místa se zmenšila. Najednou nám stačilo údolí Střely, cesta z Klatov do Sušice, z Krásné Lípy do Jiřetína pod Jedlovou, z Ústí nad Labem do Třebívlic nebo z České Lípy do Úštěka. Všechny tyhle výlety, ale i další, „rodinné“, klidně jednodenní, mají jedno společné: vždy je mi v těch koutech dobře. Nadchne mě krajina, stará architektura a malebnost některých vesnic. Vždy mi ten „aktuální“ vandr přijde ještě hezčí než předchozí a žasnu nad tím, kolik krásných míst v Česku je. Ano, ze šumavských luk kolem Horské Kvildy vám nespadne brada jako z vodopádů na Islandu nebo útesů v Doveru, ale pod kůži se vám dostanou možná ještě víc.

Přeji vám krásné léto, i když třeba „jen“ v Česku.

MAGAZÍN PROBYZNYS – PŘÍLOHA HOSPODÁŘSKÝCH NOVIN,
14. 5. 2020. Ředitel speciálních projektů Aleš Mohout • Art
director Jan Vyhnanek • Vedoucí speciálního obsahu Jan
Záluský (jan.zalusky@economia.cz) • Editor Tomáš Wehle
(tomas.wehle@economia.cz)
• Layout a grafika Jan Stejskal • Adresa redakce Pernerova
673/47, 186 00 Praha 8 • Tisk Europrint • Samostatně
neprodejné • <http://www.ihned.cz>

text: Štěpán Vitek

foto: Štěpán Unar / Unsplash, iStock, Shutterstock

Bez davů. Kde si užít krásné léto

Epidemie koronaviru zkřížila mnohým z nás plány, včetně cestovních. I když se turistika vrátí do normálu, pro řadu lidí bude letní dovolená v roce 2020 rámovaná hranicemi Česka. Kam se vydat a vyhnout se přitom těm známým, tedy přeplněným místům a oblastem?

N

Novohradské hory

Pohoří (či spíše členitější vrchovina) na samém jihu Čech na rakouské hranici patří mezi nejodlehlejší a nejdříve osídlené krajiny Česka. Nebylo tomu tak ovšem vždy, pozici „na konci světa“ získaly Novo-

hradské hory teprve po konci druhé světové války a zejména spuštěním železné opony na přelomu 40. a 50. let 20. století. Většina území se pak ocitla v nepřístupném pohraničním pásmu, vysídlené a zničené německé vesnice už nikdo neobnovil.

Dnes jsou Novohradské hory rájem cyklistů a pěších turistů, často tu dlouhé kilometry nikoho nepotkáte. Právě toulky krásnou, převážně lesnatou krajinou budou nejspíš tvořit jádro takové dovolené, na výběr máte ze stovek kilometrů značených tras. Na řadě míst nabízí tento kraj tiché samoty i zamyšlení nad osudy zaniklých sídel i jednotlivých obyvatel. Kdysi kvetoucí obce jako Pohoří na Šumavě (Buchers), Cetviny (Zettwing) či Mýtiny (Kropfschlag) dnes připomínají jen zarostlé základy stavení či zplanělé ovocné sady, někde potomci starousedlíků částečně obnovili kostel či hřbitov.

V Novohradských horách se nacházejí dvě vůbec nejstarší chráněná území v Česku. Velkolepé lesní porosty v rezervaci Hojná Voda jsou přístupné trasou naučné stezky, známější Žofínský prales je ale běžným návštěvníkům uzavřen. Obě rezervace vznikly na buquoyském panství už v roce 1838.

I navzdory minimálnímu osídlení se po okrajích hor najdou zajímavé památky. Přijíždíte-li od východu, už zdaleky vás upoutá silueta ba-

rokního poutního kostela v Dobré Vodě. Nové Hradky se mohou pochlubit středověkým hradem i klasicistním zámekem, k městu přiléhá kulturní krajina Terčina údolí s řadou drobných romantických staveb. V některých menších obcích pak najdete gotické chrámy, jejichž výborná umělecká úroveň přesahuje hranice regionu. To je případ Horní Stropnice či Dolního Dvořiště.

Broumovsko

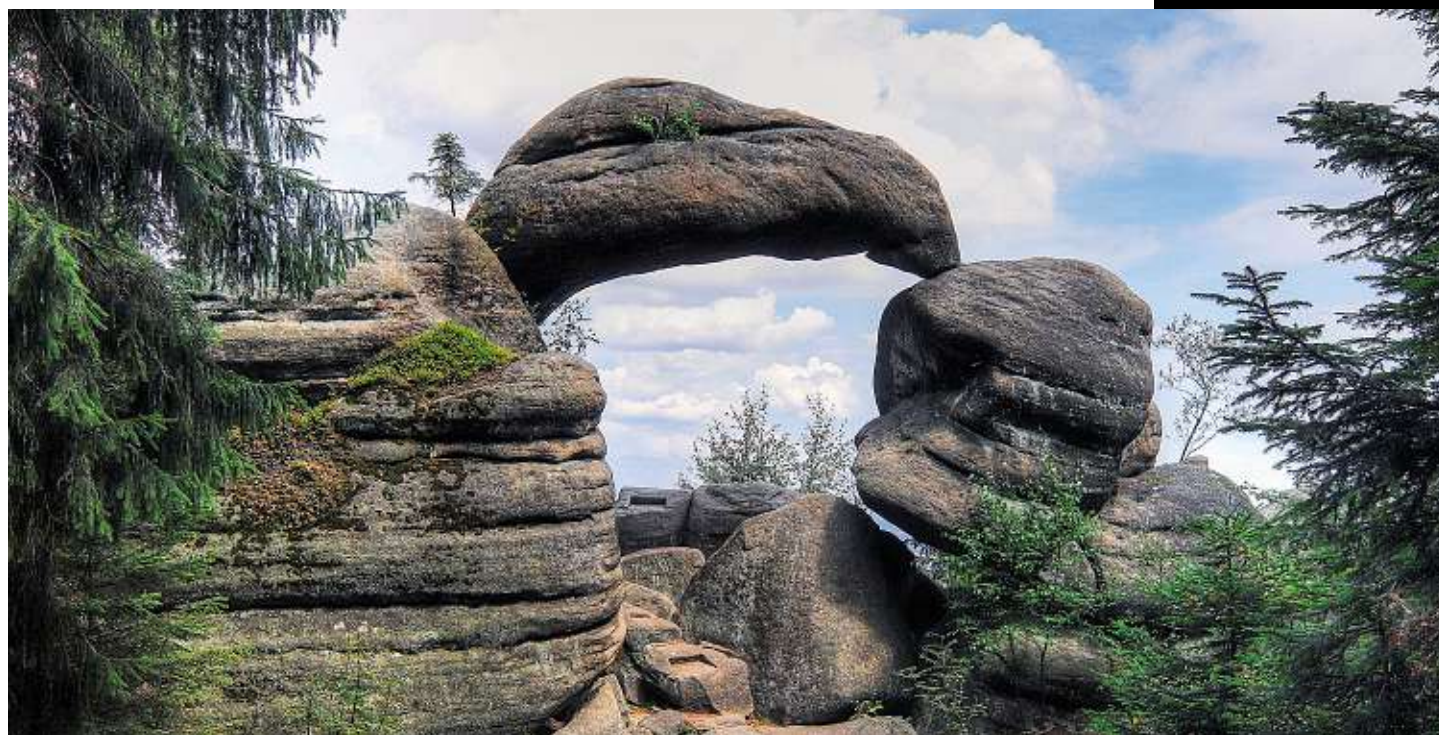
Když se počátkem 18. století stal opatem kláštera ve východočeském Broumově Otmar Zinke, znamenalo to nevídaný impuls, který posunul odlehlý kraj do popředí duchovního i uměleckého dění. Zinke totiž zahájil velkolepou přestavbu kláštera a pro výstavbu unikátní skupiny barokních kostelů v okolí dokázal získat nej přednější umělce své doby v čele s Kryštofem a Kiliánem Ignácem Dientzenhoferovými.

Jejich díla, architekturu evropské úrovně, můžete na Broumovsku po dobách úpadku ve druhé polovině 20. století nyní obdivovat většinou už v obnovené kráse. Klášter je opět významným duchovním centrem (v jeho prostorách se lze také ubytovat) a barokní chrámy v okolních vesnicích, jako jsou Božanov, Šonov či Ruprechtice, rámuje mimořádná krajina. Ostatně sepětí architektury a přírodního prostředí, včetně rafinovaných průhledů či skrytých krajinných obrazců, bylo pro tehdejší mistry podstatné.

Centrální osu Broumovského výběžku, údolí říčky Stonavy, lemuje z jihu výrazná hradba Broumovských stěn, ze severu pak hraniční kopce Javořích hor. Jde ovšem o dvě zcela odlišné oblasti. Broumovské stěny tvoří pískovce, najdete v nich celou řadu bizarních skalních útvarů (ty z nejzajímavějších, jako jsou Kovadlina, Veverka či Kočka, spojuje žlutě značený okruh přes Božanovský špičák) a na své si tam

Kamenná brána (dole) patří k symbolům Broumovských stěn. Kdo se k ní chce vydat, může jít třeba po žluté turistické značce od parkoviště v Suchém Dolu, z vesnice Slavný.

Nejzajímavějšími místy Rabštejna nad Střelou (na další straně) i jeho okolí vás provede 7km naučná stezka Rabštejn-Střela. Začíná u parkoviště na horním okraji bývalého města a má 14 zastavení.

přijdou hlavně pěší turisté. Javoří hory, budo-
vané sopečnými horninami, jsou pozvolnější,
mnohem méně frekventované a přístupnější
i pro cyklisty.

Pro pořádek dodáváme, že z Broumova to
máte pouze 20 kilometrů do proslulých „skal-
ních měst“ Teplických a Adršpašských skal.
Eroze tam v pískovcích vytvořila mimořádné
tvary skal, z nichž některé (například Staros-
ta a Starostová, Milenci nebo Homole cukru
v Adršpašských skalách) se staly symboly to-
hoto krajinného typu. Počítejte však s tím, že
návštěvnost je tady o několik řádů výše než
v Broumovských stěnách či Javořích horách,
a pokud se tam vydáte, tak co nejdříve po ránu
a každopádně mimo víkendy.

Tepelská vrchovina

Za otázku „kde to je?“ se nemusíte stydět. Te-
pelská vrchovina nepatří mezi frekventované
turistické cíle. Poměrně rozlehlá oblast v cent-
ru západních Čech je řídké osídleným regionem
bez skutečných měst, zato s výjimečnou kraji-
nou. Nad úroveň jen mírně zvlněné vrchoviny
totiž výrazně vystupují izolované vulkanické
kopce s vesměs plochými vrcholy, typické stol-
ové hory. Mezi takové dominanty, vytvářející
horizonty nemající v Česku obdoby, patří Tře-
bouňský vrch (825 m), Vladař (693 m) či nejvyš-
ší Podhorní vrch (847 m).

Oblast má své jméno od kláštera v Teplé, zalo-
ženého už v roce 1193. Ten byl po staletí důleži-
tým kolonizačním a duchovním centrem kraje
a klášterní komplex se – dějinným výkyvům
navzdory – i dnes řadí mezi nejceněnější památ-
ky svého druhu v Česku.

Nejde ale o jedinou významnou kulturní pa-
mátku v na první pohled „prázdné“ krajině. Čas
jako by se zastavil ve středověkém městečku
Úterý (ne náhodou se tam natáčel seriál Zdi-
vočelá země), stojí za to zajet i do Žlutic. Jen
těsně za hranicí oblasti najdete mimořádný ba-
rokní soubor památek z 18. století v Manětíně,
kde tehdy tvořili takoví mistři jako Santini či
Brandl.

Tepelskou vrchovinou protéká horní tok řeky
Střely, jednoho z posledních „divokých“ toků
v Česku, který zůstává (s výjimkou přehra-
dy nad Žluticemi) z velké části bez regulace
i znečištění. Nejkrásnější úsek Střely, tedy za-
hloubené lesnaté údolí s bystře tekoucí vodou,
mnoha meandry a několika pozůstatky mlýnů,
začíná pod Chyšemi a vine se kolem půvabného
Rabštejna nad Střelou, bývalého historického
města stísněného na úzkém skalním ostrohu
nad řekou.

Do údolí Střely či na Vladař se vydejte pěšky, ji-
nak se pro poznávání Tepelské vrchoviny dob-
ře hodí kolo, na silnicích je tam jen minimální
provoz. Při výpravách ale nezapomeňte přiba-

Státní hranici
v okolí
Slavonic
lemují stovky
objektů prvo-
republikového
opevnění.

HN057739

Na svých cestách si u Kooperativy můžete pojistit i sportovní výbavu

V poslední době zaznamenáváme u Čechů rostoucí oblibu aktivního trávení volného času. Je možné si pojistit sportovní výbavu, například kola nebo dnes tolik oblíbená elektrokola?

Ano, pro sportovně aktivní spoluobčany jsme připravili Pojištění sportovní výbavy FIT. Vztahuje se nejen na zmíněná jízdní kola a elektrokola, ale i na koloběžky, lyže, snowboardy, golfové hole nebo tenisové rakety, ale také na horolezeckou a potápěčskou výstroj, prilby a jiné ochranné pomůcky či cvičicí stroje. Zároveň jsou automaticky pojištěna i demontovatelná zařízení pro jejich přepravu, například střešní nosiče a boxy.

Klientům tedy uhradíte škody při odcizení sportovní výbavy nebo i poškození, například při přepravě nebo sportování?

Pojištění jsme koncipovali tak, aby pokrylo velmi širokou škálu škod, které mohou na sportovní výbavě vzniknout. A to jak při jejím uskladnění, krátkodobém odložení nebo přepravě, tak

Tomáš Reitermann,
vedoucí Odboru pojištění občanů

i při amatérském sportování. Takže obsahuje nejenom všechna běžná majetková rizika, jakými jsou krádež, loupež, poškození či zničení věci vandalem, všechna živelní nebezpečí, ale i další, jako je pád pojištěné věci při jejím upevnění na vozidlo, při demontáži z vozidla, při nakládání do vozidla nebo při jízdě vozidla.

Zahrnuje i poškození nebo zničení věci při dopravní nehodě či při jiné nehodě, ke které došlo při provozování amatérské sportovní činnosti.

To znamená, že kryje i škody, které si na výbavě způsobím sám?

Ano, pojištění se vztahuje i na škody vzniklé na sportovní výbavě, kterou měl pojištěný na sobě nebo u sebe, nebo kterou krátkodobě odložil na místě k tomu určeném nebo obvyklém. Tedy i například v hotelu nebo penzionu, ale i jiné ubytovně. Nebo i na věcech ponechaných ve vozidle, předaných veřejnému dopravnímu nebo do opravy. A to nejen v ČR.

Musí Vám klient při sjednání předložit nějaký soupis pojištění výbavy nebo se jedná o balíček s určitým limitem?

Sjednání pojištění je jednoduché, v pojistné smlouvě se specifikují jen jednotlivé pojištěné věci s hodnotou nad 50 tisíc Kč. Jinak si v podstatě jen zvolí limit pojistného plnění – podle svých možností a potřeb.

lit do batohu svačinu, síť hospod i obchodů je tu opravdu řídká.

Blanský les

Ve stínu Šumavy a stranou hlavních tras se v jižních Čechách krčí miniaturní pohorí Blanský les, od roku 1989 se statutem chráněné krajinné oblasti. Jeho zdaleka nejznámějším místem je vrch Klet (1084 m) s nejstarší kamennou rozhlednou v Čechách (1825) a proslulou hvězdárnou, tím však přehled turistických bodů končí. Masiv Kletě (horní snímek na další straně) je protkán docela hustou sítí značených cest, nahoru se dá vyjet po lesních silničkách i na kole. Vzhledem k mnoha setmetrovému převýšení to ale nebude výšlap pro každého. Pohodlnější povahy mohou případně vzít za vděk lanovkou.

Dále na sever od Kletě už ale potkáte lidí hodně málo, cesty se tu vlní většinou krásnými listnatými nebo smíšenými lesy. Časem tam narazíte na pitoreskní ruiny nedostavěného kláštera Kuklov: oko upoutají vysoké kostelní zdi s gotickými okny, které se tu tyčí k nebi, střecha ale chybí – moc podobných míst v Česku nepotkáte. Až se nabažíte lesních zákoutí, po obvodu Blanského lesa najdete vícero zajímavých kulturních bodů. Pokud jste se Českému Krumlovu v minulých letech pro návaly turistů a předražené služby spíše vyhýbali, letošní léto nabídne v této „profláklé“ turistické destinaci, dříve plné asijských, rakouských a německých turistických skupin, podstatně klidnější atmosféru. Může to být dobrý čas pro návštěvu rozlehlého krumlovského zámku, můžete si v klidu užít krásná panoramata tohoto výjimečného města, zařazeného na seznam světových kulturních památek UNESCO.

Druhou, byť daleko méně navštěvovanou lokalitu na seznamu UNESCO, představuje na obvodu Blanského lesa obec Holašovice s jedinečným

Nejkrásnější
úsek
Střely, tedy
zahluubené
lesnaté údolí
s bystře
tekoucí vodou
a mnoha
meandry,
začíná pod
Chyšemi
a vine
se kolem
půvabného
Rabštejna nad
Střelou.

souborem takzvaného selského baroka kolem vesnické návsi. A do třetice by na cestovním seznamu neměl chybět gotický klášter ve Zlaté Koruně, malebně položený nad vltavským meandrem.

Horní Svratka

Až překvapivě členitý je terén v horním povodí Svratky. Hluboce zaříznuté údolí řeky i jejích přítoků tu vytváří krajinnou energii, která může soutěžit s pohraničními pohorími. Přestože je Brno vzdálené jen nějakých 60 kilometrů, oblast působí dojmem zastrčené periferie, se svahy řídké posetými malými vesnicemi a dlouhými horizonty, jež jenom málokde ruší lidská činnost.

Svratka pramení ve Žďárských vrších nedaleko Devíti skal (836 m), druhého nejvyššího bodu Českomoravské vrchoviny. To je turisty ještě poměrně navštěvovaná oblast, s hustou sítí značených cest, které vás mimo jiné přivedou k pitoreskním skalním útvarům – vedle Devíti skal najdete i další, s názvy jako Čtyři palice či Velké perničky. V okolí, třeba ve Sněžném či na Třech Studních, je k dispozici také základní infrastruktura včetně ubytování.

Dál po toku Svratky ale návštěvníckého provozu ubývá a například členité okolí Vírské přehrady bývá téměř liduprázdne. Nabízejí se tu přitom krásné okruhy vedoucí přes zastrčené hradní zříceniny, jako jsou Zubštejn či Aueršperk. Dobrý přehled po kraji dá rozhledna Karasín u stejnojmenné obce.

Mimo přírodní krásy zaujme na okraji oblasti město Políčka s malebným historickým centrem včetně věnce hradů a věže svatojakubského kostela, kde se narodil hudební skladatel Bohuslav Martinů. Králem mezi svrateckými hradmi je starobylý Pernštejn (dolní fotografie na další straně), postavený v dramatické polo-

U Hájenky

DOVOLENÁ NA LIPNĚ LETOS TÁHNE JEŠTĚ VÍC

WWW.UHAJENKY.CZ

LIPNO JE JEDINEČNÉ MÍSTO

Těžko byste hledali rozmanitější lokalitu než tu, ve které se nachází obec Lipno nad Vltavou. Dvě a půl hodiny od Prahy, u jezera, uprostřed krásné přírody plné lesů a hor. Krajina se zde pyšní mnoha lákadly. Vodní aktivity, lyžování, cyklostezky, turistické cíle (Rožmberk, Český Krumlov, Čertova stěna, Vyšší Brod), atrakce pro děti (bobová dráha, bazén, stezka v korunách stromů, wakeboarding, aj.) činí z tohoto místa velmi unikátní destinaci. Lipno se těší přízni turistů a rodin v každém ročním období, zkrátka takovou lokalitu v tuzemsku nenajdete. I díky tomu už jsou v sezóně 2020 ubytovací kapacity z 95 % vyprodané a někteří provozovatelé zdražili místy i o desítky procent.

PROJEKT U HÁJENKY

Jednou z možností, jak koupit apartmán na Lipně, je zvolit pasivní projekt U Hájenky. Unikátní dvojdomy o dispozici 4+kk připravilo renom. architektonické studio PLANPOINT, které zvolilo exkluzivní design šumavských chalup. Každá jednotka má vlastní zahradu, stání pro 2 auta a má krásnou jižní terasu. Všechny objekty se nachází u nově vznikající sjezdovky a pod oborou s jeleny.

Více informací o projektu naleznete na webu: www.uhajenky.cz.

INVESTICE DO APARTMÁNŮ

Díky lukrativitě místa se Lipno nad Vltavou stalo vyhledávanou lokalitou pro investory do nemovitostí. Majitelé rekreačních objektů na Lipně totiž kombinují vlastní užívání domu s krátkodobým pronájmem. Získají tím pravidelný příjem po celý rok, možnost vlastní dovolené kdykoliv a rozumnou návratnost investice. Zájem v posledních letech je enormní, v místě se pronajímají některé rodinné domy s parkováním i za 45000,- Kč / týden letní dovolené. S ohledem na obsazenost ubytovacích kapacit v posledních letech tak může být hrubý výnos investice velice zajímavý.

Dál po toku
Svratky
ale turistů
ubývá
a například
členité
okolí Vírské
přehrady
bývá téměř
liduprázdné.

ze nad říčkou Nedvědičkou. A k zamyšlení nad temným obdobím moderních dějin každého přinutí návštěva Muzea romského holocaustu v místech někdejšího koncentračního tábora u obce Hodonín.

Neznámé Jeseníky

Ramzová, Praděd či Malá Morávka patří k frekventovaným místům Jeseníků. Jedno z nejčlenitějších a nejmalebnějších území Česka ovšem poskytuje srovnatelně zajímavá, a přitom mnohem méně navštěvovaná místa. Především tam, kde se horské stráně svažují k severu, směrem k polské hranici.

Jednou takovou možností je okolí Zlatých Hor (dříve Cukmantl), kdysi bohatého sídla prosperujícího díky těžbě zlata. To je sice už dávna minulost, nicméně četné stopy po dolování včetně starých štol naleznete i dnes v masivu Příčného vrchu (975 m) jižně od města. Mimořádnou památku představuje v témže revíru poutní místo s kostelem Panny Marie Pomocné, obnovené po roce 1989.

Nedaleko odtud se nacházejí i zříceniny jedněch z nejvýše položených hradů na českém území. Edelštejn postavili koncem 13. století k ochraně zlatých dolů, Koberštejn zaujme vysokou siluetou torza hradní věže, a pokud chcete zažít dobrodružství rámované nekonečnými lesy, zkuste najít zříceniny hrádku Quinburk – k němu nevedou žádné značky ani pořádná cesta.

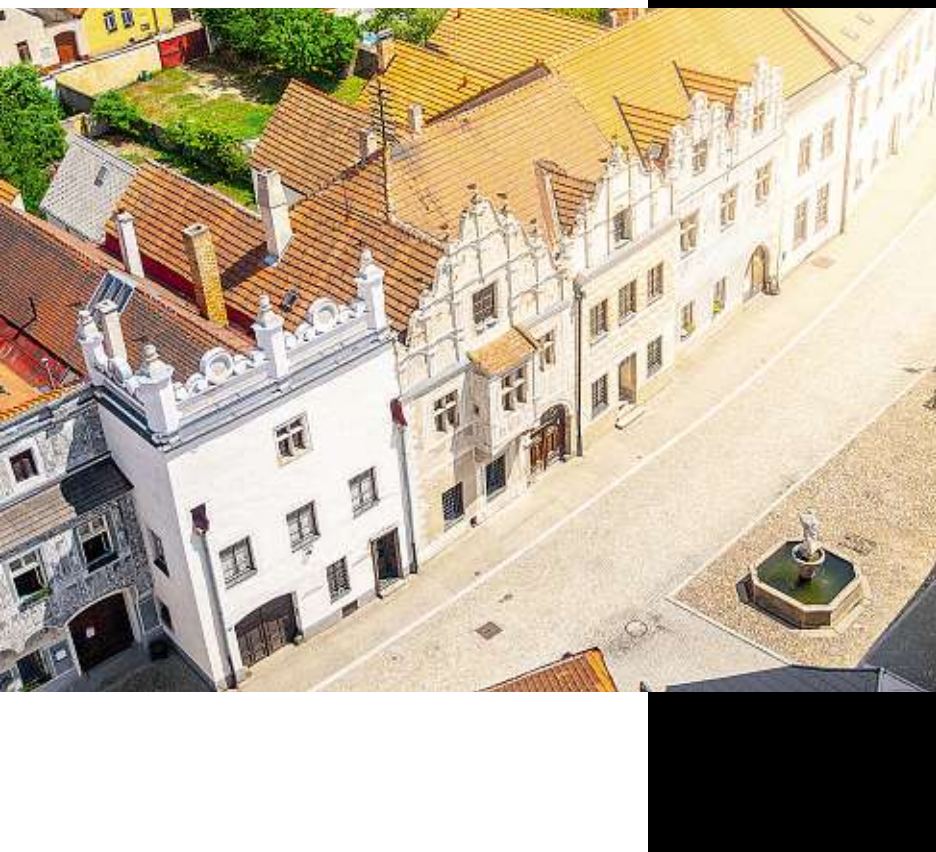
Atraksi jiného druhu představuje 20 kilometrů dlouhá úzkorozchodná železnice spojující městečka Třemešná a Osoblaha. Posledně jmenované dalo i jméno kurióznímu výběžku českého státního území, které zde vybíhá do Polska; Osoblaha leží na jeho konci. Po úzkokolejce se lze o letních víkendech svést i soupravou taženou parní lokomotivou. Odlehle území má dnes příchut „konce světa“, pokud se ale podíváte do některých obcí kolem Osoblahy, zjistíte, že tomu tak nebylo vždy. Ve výběžku se totiž nachází několik kdysi výstav-

ných zámků (dnes slouží jako sklady, případně je noví vlastníci opravují) a třeba ten ve Slezských Rudolicích v 18. století opakovaně navštěvoval pruský král Bedřich II.

Dačicko a Slavonicko

Mírně zvlněná krajinná mozaika lesů, luk a polí, občas protnutá říčním či potočným údolím: takový je přírodní rámeček nejjižnější části Českomoravské vrchoviny. Trojúhelník měst Dačice–Jemnice–Slavonice patří historicky na Moravu a za návštěvu stojí každé z nich.

Na prvním místě Slavonice (snímek vlevo), položené na samé rakouské hranici, s výborně dochovaným renesančním centrem včetně malebného náměstí a řady sgrafitových fasád i krásných kleneb v historických domech. Podoba historického jádra Slavonic se od 18. století změnila jen málo, což sídlu vyneslo zápis na seznam památek světového kulturního dědictví UNESCO.

V Dačicích najdete dva zámky; známější je ten empírový s charakteristickou zelenou fasádou. Jemnice má zase pěkně dochované hradby, k vidění je tam i jeden z nejstarších židovských hřbitovů v zemi.

Státní hranici v okolí Slavonic lemují stovky objektů prvorepublikového opevnění. Pevnostní areál Slavonice můžete navštívit na dohled od města, několik pevnůstek a bunkrů je upravených jako muzejní expozice. Mnoho dalších „řopíků“ i větších srubů spatříte i podél silnice č. 409, spojující Slavonice s Uherčicemi. Linie opevnění, stavěná v letech 1935 až 1938, byla v tomto prostoru, kde tehdejší československou hranici nechránily žádné hory, mimořádně hustá. Stejně jako v jiných částech republiky ovšem pevnosti nebyly nikdy využity.

Pokud by se vám zastesklo po členitější krajině, Dačicko/Slavonicko lemují dvě turisticky frekventovanější území: na západě tzv. Česká Kanada, lesnaté území s výbornými podmínkami pro cykloturisty, a na východě národní park Podyjí, kde si zase přijdou na své pěší výletníci.

Přijďte si odpočinout do zdravého prostředí.

Objevte klid v nádherné přírodě hlubokých lesů CHKO Brdy, čistých potoků, vodních nádrží. Navštivte i zříceniny hradů a užijte si daleké výhledy z nejvyšších vrcholů středních Čech.

ORLOV

PENZION

(+420) 727 822 844
www.penzion-orlov.cz

RESTAURACE

(+420) 722 312 557
www.restaurace-orlov.cz

ORLOV – 3 km od Příbrami. Brdy jsou již otevřené turistům, houbařům i cyklistům.

Kam za zážitky

Tipy na letní aktivity, na které nezapomenete.

Na den tradičním kovářem

Pokud někdo obdivuje tradiční řemesla, neměl by vynechat nabídku kovárny Romana Pausche v Březnici na Příbramsku. Celodenní kurz člověka uvede do magie kovářské práce a naučí ho základy selského stylu tohoto středověkého řemesla. Naučíte se původní technologické postupy kovářství, sami si rozděláte oheň ve výhni a osvojíte si práci s kovem. Ve druhé, odpolední části kurzu si dokonce načrtnete výrobek a ukovete si jej. Na závěr si pochutnáte při večerní kovářské grilovačce. Celodenní zážitkový kurz stojí 1999 korun na osobu.

Jízda jindřichohradeckou úzkokolejkou

Pro milovníky starých parních vlaků je v jižních Čechách k dispozici téměř 80 kilometrů dlouhá trať úzkokolejky, která dodnes vozí náklad i cestující. Historické vagony táhne původní parní lokomotiva a celá trať, nádraží i vlaky dýchají neopakovatelnou romantickou atmosférou sto let staré železnice. Domovskou stanicí vlaku je Jindřichův Hradec a parní vlak cestující veze půvabnými zákoutími Jindřichohradecka a České Kanady. Rodinná jízdenka přijde na 650 korun.

Tankistou v Milovicích

Koho baví adrenalin v kombinaci s válečnou historií, měl by navštívit tankodrom ve středočeských Milovicích. Člověk si zde může zkusit jízdu bojovým vozidlem pěchoty a zastřílet si z kulometu, řídit vojenskou Tatra 813 nebo se projet legendárním ruským čtyřicetitonovým tankem T55. Poslední zmíněná atrakce pro skupinu čtyř lidí stojí 18 tisíc korun.

Kosení luk v Bílých Karpatech

Je to těžká dřina, ale také ohromná podívaná pro každého, kdo miluje panenskou krajinu. Každý rok s kosením luk, hrabáním sena a podobnými pracemi v Bílých Karpatech pomáhá na sto dobrovolníků. Někteří jsou místní, ale zájem mají i nadšenci z jiných koutů země. Akci pořádá základní organizace Českého svazu ochránců přírody Bílé Karpaty. Během tradičního červencového a srpnového kosení se spí ve stanu a kosí se klasickými kosami i křovinořezy. Odměnou je, že se často pracuje i na skrytých loukách, kam se běžně turista nedostane.

Ošetřovatelem v Zoo Dvůr Králové

Na jeden den se staňte ošetřovatelem zvířat v Safari parku Dvůr Králové. Jako pečovatel se podíváte do zákulisí parku a zblízka poznáte každodenní život exotických zvířat. Začíná se v 7:45 a od té doby se coby ošetřovatel staráte o zvířata, jejich krmení a úklid ubikací. Možná budete sledovat veterinární zákrok a některá zvířata můžete krmit přímo z ruky. Sami si můžete vybrat, jestli se chcete starat o žirafy, exotické ptáky, slony, šelmy nebo plazy. Na závěr dostanete certifikát o absolvování zážitkového programu. Program končí mezi jednou a druhou hodinou odpolední a jeho cena je 6850 korun.

Únik z hradu Točnick

Tohle není obyčejná únikovka, ale skutečný zážitek na hradě Točnick na Berounsku s tajemnou atmosférou. Akce spojuje prvky únikových her a divadla, probíhá od stmívání do svítání a prakticky hned po příjezdu jsou hráči vtahováni do děje. Hra zahrnuje nocování na nádvoří či v hradní konírně a návštěvníky čeká také prohlídka hradu. Hrát musí alespoň pět lidí a cena je 1249 korun na osobu.

SPA RESORT PAWLIK - AQUAFORUM ****

Skvělé místo pro vaši letní dovolenou

7 NOCÍ

POLOPENZE

5 LÉČEBNÝCH
PROCEDUR

NEOMEZENÝ VSTUP
DO AKVAPARKU
A@UAFORUM

7 NOCÍ JIŽ OD:

11 830 Kč

PLATNOST NABÍDKY:

31.05. - 06.09.2020

ALL INCLUSIVE NÁPOJE

během snídani, obědů a večeří
v hotelové restauraci

- dítě ve věku 0 - 5 let zdarma
- překvapení pro vaše ratolesti v den příjezdu na hotelové recepci

DALŠÍ SLUŽBY:

- dětský koutek a venkovní hřiště
- půjčovna jízdních kol včetně dětských v hotelu *

*služba je zpoplatněna

KATEGORIE POKOJE		DOSPĚLÁ OSOBA	CENA ZA DÍTĚ		
			0 - 5 let	6 - 10 let	11 - 18 let
Komfort - B	1/2	11 830	zdarma	8 330	9 730
Komfort - B	1/1	12 740	zdarma	8 960	10 430
Superior - B	1/2	12 180	zdarma	8 540	10 010
Superior - B	1/1	13 090	zdarma	9 170	10 780
Family room 1/2 (Komfort A)		13 230	zdarma	9 240	10 850

Uvedené ceny jsou za osobu a pobyt. Cena za osobu ve dvoulůžkovém pokoji je účtována při obsazení pokoje dvěma dospělými osobami. Uvedené ceny za dítě platí za ubytování na přistýlce, v případě obsazení lůžka dítětem je účtována cena odpovídající věkové kategorii 11 - 18 let. Pobyt začíná v den příjezdu večer a končí v den odjezdu snídani. Místní poplatek z pobytu bude připočten u povinných osob k ceně pobytu na základě obecně závazné vyhlášky města Františkovy Lázně dle platného znění ve výši 21 Kč za osobu a den. K ceně pobytu bude u povinných osob připočten kulturní poplatek dle podmínek stanovených ve VOP a cenových ujednáních Františkovy Lázně AQUAFORUM a.s. ve výši 35 Kč za osobu a den, 1/2 - dvoulůžkový pokoj, 1/1 - jednolůžkový pokoj

ZDARMA ZMĚNA TERMÍNU

*Změna termínu zdarma
v případě zdravotní neschopnosti
či jiných mimořádných událostí.

INFORMACE A REZERVACE

Tel.: 351 012 345

info@frantiskovylazne.cz

www.frantiskovylazne.cz

Při rezervaci uveďte
prosim kód: 217150

text: David Macháček

foto: autor

Pomalou chůzí. Kamkoliv

Cestování je od začátku jara spoutané víc než za minulého režimu. Přesto i v takové době má cenu vydat se na cesty. Skromná výprava může vést k objevení nových krás.

Mezi dvěma trnkovými keři byla úzká mezera, za kterou už prosvítala horská louka. Cesta tudy nevedla, ale muž s motorovou pilou, který odřezával větve z poraženého smrku, mi právě tímhle směrem ukazoval cestu k autobusové zastávce. Za tři čtvrtě hodiny k ní prý dojdu. Až v malé skříňce nedaleko břízku uvidím Krista na kříži, mám se dát dolů vyježděným úvozem.

Měl pravdu. Za dvě hodiny jsem byl na zastávce. Cesta nebyla dlouhá, ale zdrželo mě nebe a mraky. Pod Kristem jsem si lehl na pokosenou louku a díval se na oblohu nad sebou. Kvůli téhle chvíli jsem předtím hodinu a půl stoupal lesními stezkami na opačnou stranu, než se lidé z parkoviště vydávali k hospodám na horském hřebeni. Nepotřeboval jsem nikam dojít, neměl jsem plán. Ta pomalá chůze byla můj cíl.

Bylo jedno, jak se tohle místo jmenuje, i když na konci textu ho prozradím, protože tahle chvíle pod modrou oblohou byla skutečná. Teď jsem ale ležel, poslouchal vítr, který se otíral o kmeny bříz, a vybavoval si, kolik jsem toho musel v životě ujít, než jsem svou chůzi definitivně zpomalil.

Asi to začalo už v době, kdy se v rychlíku ještě dala běžně stahovat okna na chodbičce. Vyklonit se ven, nastavit tvář proudu vzduchu a zkusit se nadechnout. Bylo ho tolik, až se člověk zalykal a po chvíli z toho přebytku lapal po dechu. Bavil jsem se tím, když jsem pravidelně cestoval podél Labe vlakem do Děčína. Tehdy mi možná poprvé proběhlo hlavou, jak takové přesycení může víc obtěžovat, než aby bylo dobré.

A připomnělo mi to pohádku z knížky, která patřila mezi první, jež jsem jako dítě sám přečetl. Byly to Pohádky kolem nás s ilustracemi Aleny Ladové. Napsal ji Jan Šnobl v roce 1957, takže to byly spíš takové alegorické výchovné agitky, ale tu o muži, který chtěl v lese nasbírat co nejvíc hub, si v hruběch rysech pamatuji dodnes.

Jeho přání plného košíku se mu splnilo zničujícím způsobem. Hub nacházel v lese tolik, že už je neměl kam dávat a v čem odnášet. A nové a nové přibývaly a stále lepší. Když všechno, co měl, naplnil suchohříby, vyskakovaly před ním ze země bedly. A pak lišky. A po nich právě hříby. Houby ho zavalily. Chtěl moc, dostal moc, neužil si nic.

Seděl jsem po letech znovu ve vlaku, tentokrát už moderním. Vezl mě z letiště do centra Paříže a hlavou mi běžely obě vzpomínky. Podle nich jsem si totiž tuhle pařížskou cestu připravil. K Seině jsem mířil poprvé v životě. Bylo to celkem nedávno, už v éře internetu, sociálních sítí a laviny fotografií i cestovatelských tipů. Miliony doporučení, která už dnes mají svůj mezinárodní anglický termín – „must see“. Musíš vidět! Nemusím, řekl jsem si.

Zakázal jsem si cokoli v Paříži dopředu číst. Neotevřel jsem ani jeden bedekr, o cestě jsem se nezmínil před nikým, kdo už v Paříži byl. Pouze známou, která tam žila, jsem požádal, aby mi někde na týden objednala levný nocleh. A pak jsem to v Paříži vydržel týden bez mapy. Chodil jsem naslepo a stejně tak cestoval metrem. Když jsem si uložil cestovní tašku do hotelu, vydal jsem se ulicí tam, kde jsem viděl nejvíc lidí. A pak s nimi jel metrem a vystoupil tam, kde se jich před stanicí chystalo ke dveřím nejvíc. Byl to báječný týden.

Samozřejmě jsem si přál vidět Eiffelovu věž a taky bulvár Champs Élysées a Sorbonnu a Sacré Coeur a některou ze slavných kaváren, ale nešel jsem vědomě ani na jedno z těch míst. Počkal jsem si, až je při toulání ulicemi potkám.

Už dopředu prozradím, že z takové nepřipravené cesty nemusíte mít strach, funguje to. Viděl jsem nakonec všechna ta místa, kterým se říká ikonická, dávala se mi postupně. Občas bych je i přehlédl, protože obyčejné zážitky ze života na ulici byly silnější. Třeba když jsem na ranní kávu chodil s pařížskými popeláři. I když sváží odpadky, v tomhle se neošidí. Vědí, ve kterém bistru nebo trafice připravují kávu rychle a dobře. Bylo užitečné je sledovat. Snídal jsem celý každý den nepozorovaně s nimi a moje týdenní útrata se nepřiblížila ani polovině toho, co bych zaplatil za svačinu v jedné z vyhlášených kaváren.

Byl to pomalý týden v Paříži a odjížděl jsem spokojený, že jsem si dopředu nesestavil menu, které

bych nedejhl. Že jsem potlačil to nutkání houbaře z moderní pohádky. Potvrdil jsem si, že než věci honit, je lepší je potkávat. Pomalou chůzí.

Když mě obyčejný život popelářů mohl poklidným tempem provést Paříží, proč by to nemohlo fungovat i doma, řekl jsem si a začal jsem cestovat jinak. Bez průvodců, bez doporučení, bez vybírání. V Horažďovicích stejně jako v Paříži a v Jaroměřicích nad Rokytnou taky.

Objevil jsem pro sebe věc neobjevnou, protože logickou a samozřejmou. K historii obyčejných domů v obyčejných městech lze dohledat stejně zajímavé informace, jaké bedekry servírují k turisticky atraktivním cílům. Kdo ty stavby, kolem nichž procházím, navrhl a jaká je jejich historie. Proč tu jsou a co se u nich odehrálo. Stačí se ptát. A proč se lidé schází odpoledne ve stínu právě v tomhle rohu náměstí, a ne na jeho druhém konci. A co je vede ke stolu v hospodě u nádraží, a ne u pošty.

Ve slovenské Gelnici jsem tomu přišel na klub ke konci loňského léta. Tohle město je pro pomalou chůzi jako stvořené. Slavné a rušné bylo naposledy před sto lety, kdy se tu v dolech těžila ruda a po práci se nabíraly síly v přírodních lázních zbudovaných nad městem. Mluvílo se tu maďarsky a německy. Pak se přes Gelnicu přehnaly dvě světové války, a jak se eufemisticky píše v historických spisech, národnostní složení obyvatelstva se proměnilo. Teď se v Hnilci v údolí koupou nahatě děti a na pivo se chodí k nádraží, protože ho čepuje statná žena, která se vyzná.

Když jsem vstoupil, seděla na židli vedle pípy a na obrazovce v rohu výčepu sledovala telenovelu. Poprvé promluvila, až když jsem si objednal pivo. „Odjíždíte?“ zeptala se.

„Ano,“ odpověděl jsem do jejich zad.

Už zase seděla na židli a sledovala televizi. Do odjezdu vlaku zbývalo dvacet minut, v půllitru byl vysoký sloup pěny a nedělo se nic. Když žena pohnula rukou, bylo to jen proto, aby odehnala mouchu. Začal jsem být nervózní.

„Myslíte...“ řekl jsem a nedopověděl.

„To se stihne,“ odpověděla výčepní, aniž by se podívala k pípě.

Stihlo se to. Jízdní řád zdejší trati měla v hlavě pevně zapsaný jako všechny neduhy její pěnící pípy. Pivo dočepovala právě tak, abych ho na lavičce před hostincem vypil, přešel silnici a kolem truhlíků s muškáty došel na udusané nástupiště a odjel vlakem údolím proti proudu řeky.

Nevěděl jsem, že stavitel zdejších secesních lázní se jmenoval Anton Müller, ani to, že na bálech hrávala muzika, kterou vedl primáš Gyula Beki – Boho. To jsem si našel až později doma a zase to hned zapomněl a pro tento článek jsem si musel paměť znovu osvěžit. Ale že na výčepní je spolehnoutí a pivo připravit včas tak, aby to vyšlo akorát k vlaku, jsem nezapomněl doteď.

Není potřeba cestovat za něčím. Stačí se vydat na cestu kamkoliv a nespíchat. Umět se zastavit a pozorovat. Protože do světa se nechodí. Svět je kolem nás. A ten výhled do nebe pod Kristem je v Beskydech pod Kladnatou.

Autor

David Macháček (1970) pracuje jako editor v Českém rozhlasu, je také studentem Institutu tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě v Opavě.

Od roku 2014 si podle pravidla „jeden den – jedna fotka“ zapisuje prožité dny na paměťovou kartu telefonu. Každou fotografii pak doplňuje krátkým dvojverším, které mu slouží jako osobní mnemotechnická pomůcka, aby si obrazovou vzpomínku ještě víc zafixoval. Den po dni zveřejňuje svůj fotodeník na Facebooku a vloni z něho připravil výběr pro knižní vydání.

UBYTOVÁNÍ

text: Tomáš Wehle

foto: archiv penzionů/hotelů

Rakousko v Česku

Nejen jódlování, Sacherův dort a ryzlink proslavily Rakušany. Jsou také považováni za vynikající hoteliéry, kteří dokážou snést hostům modré z nebe. Penzionů a hotelů s „rakouským standardem“ se však už najde několik i v Česku. Podívejte se na náš seznam osobně ověřených tipů.

Oslovili jsme lidi, kteří hodně cestují, a mají proto srovnání se světem, aby nám prozradili svoje nejoblíbenější ubytování v Česku. Místa, kam jezdí na jistotu a kde nelitovat zaplacených peněz. Kde si nehrají cenou na něco lepšího, než ve skutečnosti jsou. Jejich tipy jsme pak porovnali s hodnocením hostů na webech jako Booking.com, Google, TripAdvisor či Spa.cz a vybrali jen penziony a hotely s nadprůměrnými známkami.

„Pokud náhodou musíte vstávat v pět, jako se to stalo mně, ráno vás bude čekat opulentní snídaně.“

Víkendovka Korce

Korce 27

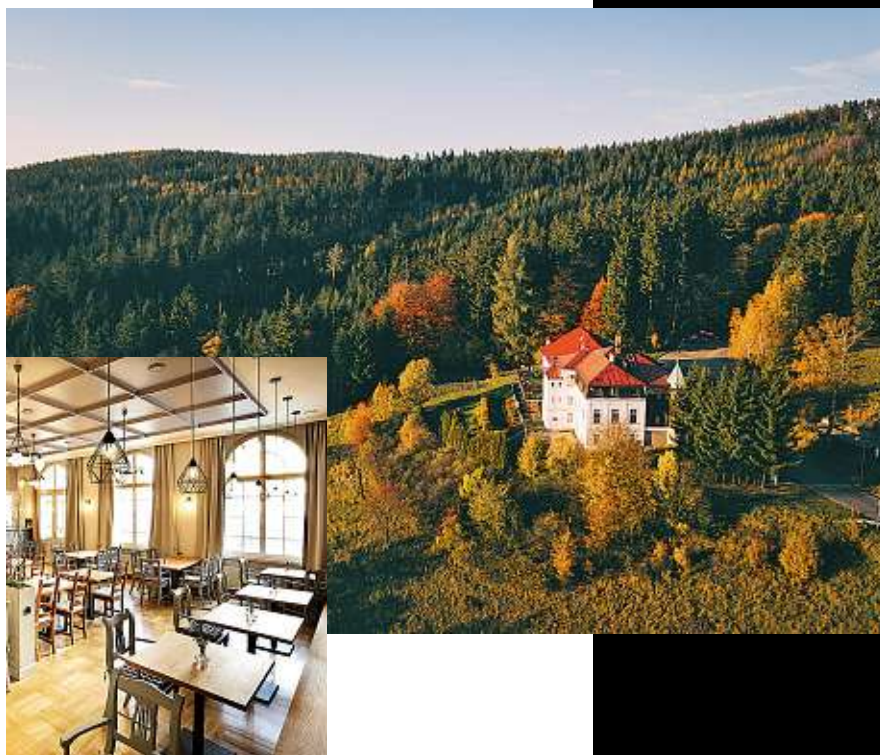
Ceny: B (za apartmán pro čtyři nebo pět lidí)

www.vikendovkakorce.cz

Hledáte-li „inspirativní ubytování s duší“, jak napsal jeden z hostů na web Booking.com, pak vás může zaujmout Víkendovka na kraji Kokořínska. Apartmánový dům nad vesničkou Korce nedaleko Dubé přitahuje hosty výjimečným výhledem do krajiny a poklidnou, domácí atmosférou. Markéta Zajíčková otevřela vloni v březnu, když nechala citlivě zrekonstruovat dům z roku 1936, přičemž zachovala maximum dobových prvků. „Stěžejní je pro mě osobní přístup k lidem, takže jim třeba doporučuji své oblíbené trasy v okolí, které v klasických průvodcích nenajdou,“ přibližuje majitelka.

Lehce přes hodinu cesty z centra Prahy na hosty čeká vkusné celoroční ubytování v pěti prostorných, nadstandardně vybavených apartmánech s vlastní kuchyní a jídelnou. Poslední, pojmenovaný po nedalekém hradu Houska, dodělávala Markéta Zajíčková letos v březnu a dubnu. Víkendovka je ideální pro aktivní odpočinek, romantický víkend, ale klidně i rodinné dovolené. Blízko je Máchovo jezero, Bezděz nebo Úštěk, o něco dál České středohoří, je tedy vhodná pro pěší turisty i cyklisty. Součástí areálu je i společenská místnost vybavená dalším kuchyňským koutem, kde lze pořádat třeba firemní teambuildingy. V hale nechybějí knihy nebo společenské hry.

„Toto místo nás nadchlo ze dvou důvodů. Prvním je neuvěřitelný klid. Posezení za zpěvu ptáků nebo večer u ohně. Je to prostor, kde každodenní starosti přestaly existovat. Druhý důvod je genius loci. Jde o něco, co se těžko popisuje. Od nádherných západů slunce po chvíle, kdy snídáte na zahradě, vždy se vás drží zvláště příjemný pocit,“ vzpomíná na své dva zdejší pobyty majitel agentury PR Mollo Tomáš Hejda.

Penzion U Tří růží

Vrbice 456
Ceny: B
www.u3ruzi.cz

Penzion U Tří růží najdete v centru vinařské vesničky Vrbice na jižní Moravě. Místo s rodinnou atmosférou a 25 lůžky obklopují vinohrady a stovky vinných sklepů. Ostatně jeden, ručně kopaný pískovcový, nějakých 260 let starý, patří k penzionu a majitel v něm provádí degustace. Kdo tady strávil pár dní, oceňuje milý personál, pro který není nic problém. Snídaní si můžete dát na terase v zahradě. Pokud máte chuť si po obědě odpočinout, otevřete vrátka a projdete do relaxační „zahrady ticha“. Tady se může jen šeptat, děti sem nesmí a mobil musíte nechat na pokoji. Oázu klidu, kde jsou pohodlná lehátka, vířivka, záhonky, krásné různé barevné keře a spousta stínů díky vzrostlým stromům, často zmiňují hosté penzionu ve svých hodnoceních. Přes vinohrady, les a pole dohlédnete až na hranice se Slovenskem s obrysy Bílých Karpat.

„Na zahradě je tisícilitrová vinařská kád s vodou pro osvěžení hostů, letos k ní přibude sprcha se solárním ohřevem vody,“ představuje jednu z mnoha novinek majitel penzionu Luboš Maštaliř. Další bude dvoudenní akce Velká degustace u vinařů z Vrbice, kterou je možné zorganizovat na míru pro uzavřenou společnost. Její součástí je plná penze a tři ochutnávky spojené s návštěvou místního muzea s výkladem.

Zámeček Janovičky

Janovičky 62
Ceny: B
www.hzj.cz

Hotel Zámeček Janovičky, za jehož znovuotevření stojí podnikatel a filantrop Jan Školník, sídlí ve zrekonstruovaném zájezdním hostinci z počátku 19. století v chráněné krajinné oblasti Broumovsko. Ubytování v 18 pokojích je stylové, ale nikterak předražené, celkově má celá budova švih. Právě polohu v kouzelné krajině na svahu Javořích hor, dobré výchozí místo na výlety pěšky i na kole a hlavně zdejší kuchyni oceňují hosté nejvíce.

„Snídaně jsou zde luxusní a částečně z místních surovin, obědové a večerní menu vychází z krajových tradic, ale v dobrém slova smyslu: v regionu používané suroviny, moderně interpretované,“ popisuje vlastní zkušenost novinářka a foodwritérka Petra Tajovský Pospěchová.

Největší plus hotelu, který se letos chystá na teprve druhou sezonu v novém kabátě, je podle ní nejen servis. „Rodinnou atmosféru tady tvoří hlavně studenti cestovního ruchu, kteří jsou tu brigádě, ale jsou profesionálnější než většina číšníků, již jsou na place léta a mají výuční list z Intercontinentalu. Číšnictvo je zde vnímavé, přátelské, ale nikoliv vlezlé,“ hodnotí Tajovský Pospěchová.

„Večer si pak bez obsluhy můžete v jídelně vybrat z vinotéky víno, na které máte chuť, sami se obsloužit, nakrájet si uzeniny, sýry nebo si vzít pomazánky, jež vyrábí přímo majitelé. Celé je to založené na důvěře: návštěvník si vše, co si vzal, zapíše na list papíru a při odjezdu zaplatí. Jako poděkování, že přijel, dostane při odjezdu každý malý dárek,“ říká asistentka pedagoga Tereza Broncová, která vloni u Tří růží strávila prodloužený víkend.

Tip autora

Horský hotel Friesovy boudy

Strážné 95

Ceny: C (včetně wellness)

friesovyboudy.cz

Když se v zimě vydáte do horských chat na hřebenech Krkonoš, musíte nechat auto pod kopcem a z hotelu pro vás pošlou rolbu nebo skútr. Transport bývá mnohdy zpoplatněný, a tak někdo raději volí i několikakilometrovou cestu pěšky. Rezervujete-li si pobyt na Friesových boudách nad Strážným, s placením si nemusíte dělat starosti. Stejnojmenný hotel, vedený manželi Polívkovými, vyváží hosty zdarma. Když vás na recepci uvidí promrzlé po příjezdu a vy čekáte obvyklý zdlouhavý rituál s přihlášením k pobytu, recepční vám místo toho řekne, že není třeba se hned registrovat, ať si uděláte pohodlí, že to pak vyřídíte cestou na večeri. Chcete nechat malé dítě spát a jít na skleničku, ale máte o něj starost? Chůvičku vám tu půjčí zdarma, jak jinak.

Právě takové drobnosti někdy odlišují dobré hotely od výborných. A přesně takový je hotel Friesovy boudy (malá fotka) spolu s penzionem Andula (větší snímek). Hotel v nadmořské výšce 1217 metrů nabízí 24 pokojů s celkovým počtem 75 lůžek. Kromě toho tu najdete dětské herny a hřiště, wellness zónu, kongresovou místnost či vlastní lyžařský vleč. Z pramenu vyvěrajícího na louce areálu vaří pivo Fries, v restauraci velmi dobře vaří. Pohodlně se odtud dostanete pěšky k chatě Na Rozcestí a odtud na výlet do Pece pod Sněžkou, Špindlerova Mlýna nebo na Luční boudu a dále na Sněžku.

Vila Elektra

Parkány 537, Bechyně

Ceny: B

www.penzionelektra.cz

Vila Elektra v Bechyni, postavená roku 1911 podle projektu architekta Antonína Belady, je elegantní krasavice, která si vás okamžitě obtočí kolem prstu. Stojí přímo nad soutokem řek Lužnice a Smutná, ale její šarm netkví jen v úžasných výhledech nebo citlivě provedené rekonstrukci, při níž se architekt snažil maximálně navrátit původní podobu.

„Největším pokladem Elektry jsou majitelé: Hana Svoboda Gutová, která se stará o recepci a dezerty, a Ivo Svoboda, šéf restaurace. Když dorazíte později, určitě vám nepřibouchnou dveře. Místo toho si s vámi dají skleničku. A pokud náhodou musíte vstávat v pět, jako se to stalo mně, ráno vás bude čekat opulentní snídaně a obsluha s úsměvem,“ vzpomíná na svůj pobyt na jihu Čech novinářka Adéla Vopěnková.

A stejně spokojení jsou i další hosté. Například na rezervačním portálu Booking.com hodnotí Elektru 9,8 hvězdičky z 10 možných. „Snídaně byla královská. Cestuji hodně, ale takovou snídaní jsem zažila jen v zahraničí v pěti hvězdičkových hotelích,“ napsal jeden z nich.

Původně turistický hotel prošel v průběhu století mnoha změnami, například v 50. letech sloužil jako domov mládeže, kdy zde pobýval i Karel Kryl.

Dnes nabízí ubytování v prostorných, stylově zařízených pokojích a apartmá. Každý má svou vlastní terasu či balkon s výhledem na bechyňský most a do údolí řeky Lužnice. K dispozici je kavárna s restauračním provozem. „Až otevřeme, budeme mít stejný standard jako v bohatých letech,“ ujišťuje majitelka.

I'M A CHIMPIE!

natural energy bar

www.chimpanzee.cz

HN057734

Wellness hotel V Nebi

Příchovice 627

Ceny: F (včetně wellness a plné penze)

www.vnebi.cz

Pětihvězdičkový hotel se 13 pokoji, ležící na okraji obce Příchovice v Jizerských horách, nabízí komfortní wellness centrum s vyhříváním krytým bazénem a finskou a bylinkovou saunou i prostornou zahradu s rybníkem, v němž se můžete ochladit. Dopřát si tu lze mnoho druhů terapií a masáží, vířivku a fitness centrum. Hosté si mohou odpočinout na zahradě, relaxovat na terase nebo v knihovně. V základní ceně pobytu je obsažen bohatý snídaníový bufet, oběd nebo večeře o čtyřech chodech.

Už více než 10 let sem jezdí s manželem lektorka kurzů vaření Helena Ducháčková. Služby hotelu podle ní za ta léta dozrávají jako víno. „Majitelé neustále investují do vybavení, zlepšují služby, vymýšlejí, jak klientům pobyt co nejvíce zpříjemnit, a daří se jim to na jedničku. Gastronomie a nabídka wellness služeb se za ty roky staly prvotřídními. A výhled na Jizerky je odsud opravdu parádní, zvlášť když si ho užíváte ve venkovním vyhřívacím bazénu,“ nedá na hotel dopustit.

Hotel Radun

Bílá čtvrt 447, Luhačovice

Ceny: E

www.hotelradun.cz

Čtyřhvězdičkový butikový hotel v Luhačovicích vznikl kompletní a citlivou rekonstrukcí památkově chráněné funkcionalistické vily Bohuslava Fuchse ze 30. let minulého století. „Vše bylo naprosto dokonalé. Prohlídka hotelu s osobním příběhem pana majitele až dojemná,“ zní jeden z příspěvků na webu Booking.com.

Hosté nejvíce oceňují rodinnou atmosféru, již hotelu vtiskují manželé Nesázalovi, ale i usměvavý, decentní a ochotný personál. Restaurace Republika používá regionální suroviny, nabídka vín je více než solidní a somélier proškolený. V hotelu s 31 lůžky je rovněž wellness, a komu nestačí, přímo pod budovou najde městskou plovárnu, rovněž architektonicky povedenou.

„Poprvé jsem pozval ženu na víkend „do přírody“. Neřekl jsem kam a nechal jsem ji v tom, že si zabalila větrovku, goretexové boty, a pak jsem ji vzal do Radunu, do pokoje s názvem V přírodě. Naštěstí rozumí mému humoru a zasmála se tomu,“ vzpomíná ředitel Vinařského institutu Petr Psotka na své oblíbené ubytování v největších moravských lázních.

Ceny ubytování:

- A: do 1500 Kč
- B: do 2000 Kč
- C: do 2500 Kč
- D: do 3000 Kč
- E: 3000-5000 Kč
- F: nad 5000 Kč

Grandhotel Tatra

Na Mikulcově 505, Velké Karlovice

Ceny: E

www.grandhoteltatra.cz

„Doporučujeme všem, kteří mají rádi kvalitu, komfort, přírodu a relax,“ hodnotí čtyřhvězdičkový beskydský hotel jeden z hostů na portálu Spa.cz. Komplex na slunném svahu valašské krajiny ve Velkých Karlovicích s konferenčním zázemím a wellness centrem poskytuje špičkovou gastronomii založenou na lokálních produktech. Většina produktů šéfkuchaře Petra Novotného pochází z nedalekých farem, maso z jižní Moravy, sýry z Rožnova a z Vizovic.

Návštěvníci mají k dispozici 41 moderních pokojů a apartmánů, z nichž je krásný výhled do údolí nebo na okolní lesy. „V současnosti pokračujeme ve výstavbě Vodního světa Velké Karlovice, který plánujeme otevřít před letní sezonou,“ představuje největší novinku hotelu jeho ředitelka Jana Tomanová.

KOV *Velim s.r.o.*

Dethleffs
Caravans und Motorcaravans
Sunlight

HN05742

SERVIS PRODEJ NÁHRADNÍ DÍLY PŘÍSLUŠENSTVÍ

KOV Velim s.r.o.
Sokolská 615
Velim 281 01

KARAVAN CENTRUM
Velim

www.dethleffs.cz
dethleffs@kov.cz
+420 722 822 222

text: red.

ilustrační foto: Shutterstock

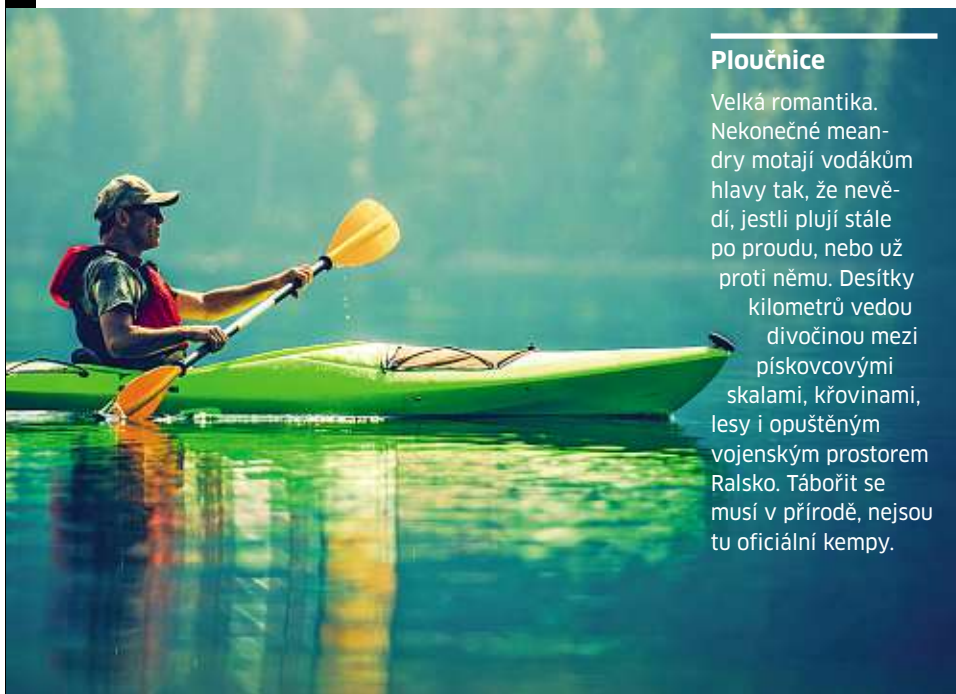
V pohybu

Vyzkoušejte populární i méně známá místa, kde se dobře jezdí na kole, leze po skalách nebo sjíždí řeka.

Na horské kolo

Na vodu

Ploučnice

Velká romantika. Nekonečné meandry motají vodákům hlavy tak, že nevědí, jestli plují stále po proudu, nebo už proti němu. Desítky kilometrů vedou divočinou mezi pískovcovými skalami, křovinami, lesy i opuštěným vojenským prostorem Ralsko. Tábořit se musí v přírodě, nejsou tu oficiální kempy.

Sázava

Posázavská cyklostezka je dlouhá skoro 250 kilometrů a sleduje téměř celý tok jedné z nejhezčích českých řek. Cyklostezka č. 19 často opouští koryto řeky do okolního členitého terénu a je plná kratších i delších stoupání. Jednu z nejhezčích částí sázavského údolí poznáte na téměř 50km trase mezi Světlou nad Sázkou a Kácovem.

Džbány

Nevelký mikroregion na okraji Podblanicka, 10 kilometrů od Benešova, je typickou oblastí vhodnou na putování po silničkách a ještě více po lučních a lesních cestách. Nabízí se 19km terénní trasa procházející celým krajem z Bystřice po červené turistické značce až do Votic. Za návštěvu stojí i památník bitvy u Jankova z třicetileté války.

Otava

Příjemně plynoucí proud občas střídají jezy a klidná hladina nad nimi, slunné louky oddělují stinné lesy. Během putování po řece se můžete zastavit na známých hradech (Rabí) i v historických městech (Sušice, Horšovský Týn, Písek aj.). Koupání na písčných plážích, stánky s občerstvením, vodácké hospody, kempy, půjčovny lodí.

Jizera

Z vodácké sedmičky velkých českých řek je nejméně zahlcená cestovním ruchem. V Krkonoších a o kousek níž v Českém ráji je pár tábořišť, občas narazíte na hospodu, ale na dolním toku už není ani to. Jizera si přitom po celou dobu uchovává čistou a chladnou vodu, dno má vystlané pískem nebo oblázky a na závěr vtéká skrz lužní les do Labe.

Pálava

Pohled na Novomlýnské nádrže s vinicemi a hřbetem Pálavy v pozadí je nezapomenutelný. Takové scénérie si dopřejete třeba na okruhu ze Šakvic přes Pavlov, Děvín, Pernou, Brod nad Dyjí, Pasohlávky, Strachotín a zpět. Najedete asi 45 kilometrů.

Na brusle

Ze Stožce do Nové Pece

Cyklostezka ze Stožce do Nové Pece je mnohými považována za nejkrásnější v Čechách. Patnáctikilometrová trasa s hladkým povrchem vede národním parkem Šumava a kopíruje Vltavu a železniční trať. Jedete lesy, z nichž se občas vynoříte a máte nádherný výhled na okolní krajinu.

Údolím Tiché Orlice

Čtrnáctikilometrová trasa podél břehu Tiché Orlice vede z Ústí nad Orlicí do Letohradu. Okrajově mijí některé obce a osady, projíždíte kolem meandrů a tůní. Na několika místech, kde křížuje komunikaci, železniční přejezdy a můstky, dávejte pozor. V areálu aktivní turistiky Čakle v Ústí nad Orlicí můžete využít lezeckou stěnu, je tu také tábořiště nebo půjčovna lodí.

Na skálu

Bořeň

Obrovské černé srázy spadají z vrcholku znělcové kupy (539 m n. m.) v Českém středohoří do údolí k Bílině. Zdejší klasické hřebenové výstupy jsou vyhlášené mezi milovníky všech obtížností a dalekých výhledů. Stěny a pilíře jsou tvrdší, ale zato elegantní a přímé linie na temena skal. Pozor, některé části jsou zakázané zcela, jiné sezonně. Podrobné informace najdete u jednotlivých sektorů.

Kvočny u Hodkovic

Pás pískovcových skal mezi Hodkovicemi nad Mohelkou a Bezděčínem nedaleko Jablonce nad Nisou. Ačkoliv se jedná o pískovec, lézt se tady může celý rok, protože je to jeho velmi tvrdá varianta. Chyty jsou přátelsky oblé, na stupech dobře drží podrážky a jištění je v rozumných vzdálenostech.

Váté písky

Pro bruslaře je to jedno z nejlepších míst na Moravě. Široká a málo frekventovaná stezka s hladkým asfaltem prochází řídkým borovicovým lesem a vede z Bzence-Prívotzu do Ratíškovic sedm kilometrů krajinou Vátých písků. Tento přírodní úkaz, přezdívaný též moravská Sahara, tvoří pás písečných dun a přesypů o několika kilometrech podél staré Baťovy železniční trati na přepravu uhlí.

Srbsko

Vápencové skály na břehu Berounky v údolí mezi Berounem a Karlštejnem. Stěny jsou většinou obráceny k jihu, převládá stěnové lezení po malých chytech, plotny i převisy. V bývalém lomu Alkazar, hned za potokem Kačákem směrem od Srbska, je lezecký park. V blízkosti se nabízí hrad Karlštejn a Koněpruské jeskyně.

text: Jana Niedermeierová

foto: HN – Vojtěch Vlk, archiv kempů

Luxusní kempování ve větvích stromů i na safari

Česko dobývá „glamping“, díky němuž si můžete užít pobyt v přírodě v co největším pohodlí. Po celé zemi vyrůstají stany s koupelnami a kuchyňkami i chaty s vlastním wellness a často mají vyprodáno i na rok dopředu. Oblíbili si je hlavně mladí lidé, kteří za ně neváhají zaplatit tolik co za luxusní hotel.

V Teepee & Spa (nahore) si mohou návštěvníci vedle pobytu v luxusním týpí dopřát i relax ve venkovní cedrové sauně a vířivce.

V Glampingu Brdy (vpravo) se mohou hosté ubytovat v obřím stanu s krásným výhledem do přírody.

V domečku na stromě Stromhouse si návštěvníci mohou dopřát bohatou snídani, již si nahoru vytáhnou na laně v piknikovém koši.

Prostor stanu zalévá slunce, které dovnitř prosvítá průhlednou stěnou. Za ní se otevírá výhled na posezení s grilem, koupací sud a saunu. Zvenku sem doléhá zpěv ptáků a zurčení potoka. Nad hlavou se klene vysoká kopule a pod nohama vrzne dřevěná podlaha. Prostoru dominují přírodní materiály, od postele z masivu přes dřevěné obložení stěn až po ozdobné kůže a kožešiny. V jednom rohu je vstup do koupelny a v dalším kuchyňský kout. Nechybí tady ani kamínka a polička s vybavením do přírody, jako jsou holinky, pláštěnky, dalekohled či košík na houby. „Tak tohle je náš glamping,“ pronáší spokojeně Petr Jehlička, který s bratrem Davidem a manželkou Hedvikou ubytování v Hutích pod Třemšínem v Brdech provozuje. Pojem glamping spojuje anglické výrazy glamorous a camping a světy luxusu a kempování. Reaguje na poptávku lidí, kteří chtějí trávit čas v přírodě, ale mít při tom pohodlí. Do Česka se rozšířil v posledních pěti letech a dnes tady v tomto stylu funguje pár desítek stanů a chatek. Jedním z nich je i zmíněný Glamping Brdy. „Původně to měl být soukromý projekt pro rodinu. Bratřova přítelkyně viděla glampingové stany v Číně a brácha napadlo poříditi si je k nám. Mezitím jsme zjistili, že by o to měli zájem i další lidé, a tak jsme se rozhodli pojmout to jako byznys,“ vypráví Jehlička. Ubytování otevřeli loni v srpnu a provozují ho celoročně. V zimě se dá vytopit elektrickým topením nebo kamny na dřevo. A i v největších mrazech se hosté mohou koupat ve vyhřáté venkovní kádii či odpočívat v sauně. V létě zase s oblibou grilují. Zájem o zdejší glamping je obrovský, i když to není nejlevnější ubytování. V sezoně stojí jedna noc asi 4000 korun. „Ubytovací zařízení nezažila razantní proměnu desítky let. I proto jsou lidé nadšení, když mohou vyzkoušet něco nového a neotřelého. Přitahuje to hlavně mladé páry. Obvykle tu stráví jednu

Ubytovací
zařízení
nezažila
razantní
proměnu
desítky let.
I proto jsou
lidé nadšení,
že mohou
vyzkoušet
něco nového
a neotřelého.

až dvě noci,“ líčí Jehlička, zatímco nás vede k dalším dvěma stanům, které stojí na nedaleké louce. Ty se zatím dozařizují a otevřít by se měly v červnu. Další stany by Jehličkovi chtěli vybudovat i v Pošumaví.

Návrat do středověku

Glamping je zdánlivě nový fenomén. Luxusní stanování ale provozovali už vojevůdci ve středověku, kteří si při válečných taženích s sebou vozili často i nábytek, koberce či dekorace. Tím se inspiroval i Malešov Camp poblíž Kutné Hory. Středověký kemp s osmi stany tu vyrostl loni v létě u tvrze, kterou majitel areálu koupil před 18 lety.

„Tvrz jsme zrekonstruovali, obnovili jsme historický pivovar a otevřeli muzeum. Chybělo už jen ubytování. Jenže na stavbu penzionu jsem neměl dost peněz, a tak mě napadly středověké vojenské stany,“ vypráví majitel kempu Ondřej Slačálek.

Stany mají vedle postelí i vlastní koupelny. „Jejich stěny tvoří poloprůhledný laminát, který zdobí velkoformátové tisky středověkých obrazů. Tím, že přes laminát prostupuje světlo, to vytváří hezký designový prvek,“ popisuje Slačálek.

Ze svého díla byl nadšený a byl přesvědčen, že vymyslel zcela nový koncept. Vzápětí se k němu ale dostal článek o glampingu. „Připadal jsem si jako Cimrman, který přijde na patentový úřad s tím, že vymyslel žárovku, a dozví se, že zrovna před chvílí tam byl Edison,“ směje se Slačálek.

Ve středověkém duchu je zařízení a přilehlá krčma Na konci světa. Zdobí ji repliky historického nábytku, látek i obrazů. Stejně tak kuchyně vychází z receptů, podle nichž se vařilo v 15. a 16. století. Jídla jsou ale upravená pro moderního strávnicka. Hosté si mohou během pobytu v kempu dopřát i bylinnou lázeň v kamenné vaně za svitu svíček a ohně v krbu. Malešovský kemp má otevřeno od jara do podzimu. Pro dvě osoby tady stojí ubytování 2300 korun

na noc se snídaní a pro čtyři osoby 3000 korun. Navštěvují jej páry, rodiny s dětmi i firemní klientela.

Na skok v Africe

Glampingové stany vyrostly v roce 2016 i v Safari Park Resortu v Zoo Dvůr Králové. Sedm stanů má terasy s výhledem do výběhu se zvířaty a hosté si tak mohou připadat jako na africkém safari. Inspirací ostatně byly právě návštěvy Afriky, kde ředitel zoo Přemysl Rabas podobné stany viděl a napadlo ho přenést tuto myšlenku do Česka.

„Rezervace na následující rok spouštíme 1. listopadu a už minutu po půlnoci míváme prvních 70 objednávek. A během několika dnů je plno na celou sezonu od května do září,“ popisuje vedoucí Safari Park Resortu Markéta Kirschová.

Resort nabízí sedm stanů, které jsou vybaveny postelemi a koupelnami, jeden dokonce rohovou vanou. Zdobí je nábytek a dekorace dovezené z Afriky. Každý stan má terasu, z níž lze pozorovat zebry, pakoně či žirafy. Nechybí ani posezení s grilem.

„V ceně ubytování je neomezený vstup do zoo i mimo otevírací dobu. Hosté se mohou zúčastnit i komentované večerní projíždky po safari či procházky po pěší části s průvodcem,“ líčí Kirschová. Resort navštěvují hlavně rodiny s dětmi. Pobyt v glampingovém stanu vyjde čtyřčlennou rodinu na jednu noc se snídaní asi na 5000 korun. Stravovat se mohou hosté v některé z restaurací v areálu zoo. Oblíbený je Safari Pivovar, kde mohou ochutnat africkou kuchyni a několik druhů vlastních pív. Nově také přímo v kempu otevřel Tsavo Bar, kde se dá posídat na terase s výhledem do výběhu se zvířaty.

Noc v korunách stromů

Pro glamping jsou typické nejen stany, ale i chaty či domky na stromech. Jeden takový se nachází uprostřed lesů v Posázaví v osadě Pyskočely.

„Celý život jsem pracovala v hotelech a restauracích a vždy jsem snila o vlastním projektu. Když jsme se přestěhovali na venkov, zahlédla jsem na internetu obrázek domečku na stromě a říkala si: to je ono,“ líčí spolumajitelka Glampingu Pyskočely Lenka Hrnčířik Hejduková. S manželovým synem Janem otevřeli Stromhouse v roce 2016.

Stavba je šest metrů nad zemí. Je vybavená postelemi, kuchyňkou, plynovými kamínky a „kadibudkou“. Venku je ještě jeden suchý záchod, studená sprcha, gril a ohniště. „Snídaní dávám hostům

do piknikového koše, který si na provaze vytáhnou nahoru. Navštěvníci si mohou také objednat suroviny na grilování z naší vlastní produkce a od dalších místních farmářů,“ popisuje Lenka Hejduková. Před dvěma lety otevřela další ubytování – Teepee & Spa. Indiánský stan skýtá vedle postelí i sprchový kout, záchod, wi-fi a lednici s dobrotami z místní produkce. Vyhřívají jej radiátory po celém obvodu, které vytápí peletová kamna. Venku je cedrová sauna a vířivka, jež lze roztopit i v silných mrazech. Celoroční provoz má Teepee i Stromhouse. Cena za ubytování v něm je pro dvě osoby 3900 korun na noc se snídaní. U Teepee kvůli roztápění sauny a vířivky majitelé motivují hosty, aby zůstali alespoň dvě noci. Ty vyjdou na 9000 korun se snídaní. I přes vyšší ceny bývá vyprodáno rok dopředu. V létě by měl stávající projekt doplnit ještě jeden, nový – malý soběstačný domeček Tiny House, který by si měl sám ze solární energie vyrábět elektřinu a zároveň šetrně hospodařit i s vodou.

Stylové rybaření

Na myšlence ubytování v přírodě kombinovaného s wellness staví i tři jihočeské projekty Marka Růžičky a Františka Marka. Jedním z nich je chata Wellness Fishing, fungující už tři roky u obce Velký Ratmírov na Jindřichohradecku.

„Jsem rybář a snem každého rybáře je mít vlastní rybník. Zároveň pracuji ve stavebnictví a baví mě vymýšlet nové věci. Když se nám naskytla příležitost koupit rybník, rozhodli jsme se na něm postavit plovoucí rybářský srub se saunou a koupacím sudem,“ vypráví Marek Růžička. Cílí přitom na rybáře, kteří si s sebou chtějí vzít i své ženy. Ty si mohou užívat wellness, zatímco pánové rybaří. Další zajímavé ubytování provozuje poslední rok v přestavěném vagonu z legio vlaku. Wellness Vagon se nachází v Chlumu u Třeboně a návštěvníkům nabízí kromě vířivky v zimní zahradě také venkovní koupací sud a saunu. K dispozici mají rovněž gril či beachvolejbalové hřiště.

„Mezi hosty jsou hlavně páry a rodiny. Pro větší skupiny nabízíme v Chlumu ubytování ve Wellness Roubence, která má podobnou nabídku spa služeb jako vagon,“ popisuje Růžička. Cena všech tří ubytování se pohybuje kolem 3000 až 5000 korun za noc. „Hosté oceňují hlavně to, že mají celý den wellness sami pro sebe a mohou se za pár dní krásně zrelaxovat,“ říká Růžička.

Navštěvníci resortu v Zoo Dvůr Králové si mohou připadat jako na africkém safari. Ze stanů mají výhled přímo do výběhu se zebry, pakoni či žirafami.

Do středověku se přenesou hosté v Maletsov Campu, který stojí vedle místní tvrze a připomíná honosné válečné ležení.

Na smíchovské průmyslovce učí i studenti

ChytréČesko.org

Společný projekt serveru Aktuálně.cz,
Hospodářských novin a Nadace České spořitelny
zaměřený na vzdělávání.

Vyrazte z ponorky

Naplánujte si dovolenou
za českými hrady, zámky,
do hor, lesů, k rybníku,
za wellness... Kamkoliv. Jen
dál než na exkurzi do vlastní
předsíně.

**České Budějovice, Liberec,
Olomouc, Špindlerův Mlýn,
Brno a další regiony**

5 nocí s polopenzí
od 15 550 Kč

2 noci se snídaní
od 2 400 Kč

T: +420 778 888 139

E: reservation@cpihotels.com

